

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

1.Pf.20.250/2025/4.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. Bodolai László ügyvéd

fiókiroda:ügyvéd címe

székhelyiroda: ügyvéd címe

Az alperes:

V.r. alperes V. rendű

V.r. alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Elek József ügyvéd V. rendű alperes képviselőjében

ügyvéd címe1

A per tárgya:

személyiségi jog megsértésének megállapítása

Az elsőfokú bíróság:

Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

65.P.22.566/2023/74.

A fellebbezést benyújtó fél:

V. rendű alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és azt állapítja meg, hogy az V. rendű alperes a klubradio.hu internetes portálon 2023. augusztus 28-án megjelent „Úgytudjuk: Előzetesben van egy olimpiai ezüstérmes magyar sportoló” című írásban annak a valótlan ténynek a híresztelésével sértette meg a felperes jóhírnevét, hogy a felperest kábítószer terjesztésével és birtoklásával gyanúsítják és immár egy hónapja előzetes letartóztatásban van.

Mellőzi a valóság közlésére vonatkozó és az V. rendű alperest a sérelemdíj után késedelmi kamat megfizetésére kötelező rendelkezést.

Egyebekben az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi az V. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 152.400 (százötvenkétezer-négyszáz) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az illeték megfizetése e határozat meghozatalának napjától számított 60. napon esedékes.
Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] A felperes települési lakos, a az olimpián diszkoszvetésben ezüstérmet szerzett, emiatt olimpiai járadékban részesül. Jelenleg a honvédség kötelékében alkalmazott.

[2] Az ugytudjuk.hu internetes oldalon 2023. augusztus 28-án „Egy hónapja ül előzetes letartóztatásban egy olimpiai ezüstérmes magyar sportoló” címmel jelent meg írás. A portál beszámolt arról, hogy információi szerint a meg nem nevezett férfit drogterjesztéssel és birtoklással gyanúsítják. Az olimpiai életjáradék kifizetésére vonatkozó kérdésre sem a megkeresett Magyar Olimpiai Bizottság, sem a Honvédelmi Minisztérium nem adott érdemi választ. A cikk szerint a sportoló korábbi menedzsere azt mondta, hogy a férfinak néhány éve volt egy visszatérési kísérlete, ám mivel az komolyabb siker nélkül zárult, a sportoló felhagyott a versenyzéssel és közel egy éve semmit nem tud róla. A cikk szerzője írt az információi szerint „érintett” Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei Főügyészségnek, amely a személyes adatok védelmére hivatkozva nem adott információt.

[3] A cikket több internetes portál, köztük az V. rendű alperes is, átvette. Az V. rendű alperes által üzemeltetett klubradio.hu felületen 2023. augusztus 28-án jelent meg az „Úgytudjuk: Előzetesben van egy olimpiai ezüstérmes magyar sportoló” című írás. A bevezetőben is utal az ugytudjuk.hu internetes lapra, amely szerint kábítószer terjesztésével és birtoklásával gyanúsítják azt az olimpiai ezüstérmes magyar sportolót, aki immár egy hónapja előzetes letartóztatásban van. Az ugytudjuk.hu írását egy linkkel elérhetővé téve utaltak arra, hogy a portál nevet és sportágat nem említ cikkében, csupán annyit, hogy egy férfiről van szó. „Beszéltek a sportoló korábbi menedzserével [...]. Írtak az ügyben információik szerint érintett Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei Főügyészségnek [...] megkeresték a Magyar Olimpiai Bizottságot”. A cikk tájékoztatta az olvasókat arról is, hogy a Honvédelmi Minisztérium az ugytudjuk.hu levelére nem válaszolt.

[4] A felperes a cikkek megjelenése után, 2023. augusztus 31-én nyilatkozott a Nemzeti Sport című újságnak. Ennek körében tájékoztatta a nyilvánosságot, hogy semmilyen kábítószerrel kapcsolatos eljárás nem folyt ellene; a hamis híresztelések miatt többen is megkeresték.

[5] Ezután az V. rendű alperes is frissítette írását, közölve, hogy „A cikk megjelenése után több mint három héttel reagált felperes olimpiai ezüstérmes diszkoszvető, aki azt írta, szerinte ő »egyértelműen beazonosítható a cikk alapján, hiszen Jász-Nagykun-Szolnok vármegyében én vagyok egyetlen élő olimpiai ezüstérmes sportoló«. Szerkesztőségünkhöz eljuttatott levelében hangsúlyozta, hogy vele szemben soha, semmilyen kábítószerrel kapcsolatos eljárás nem folyt, ennek következtében az sem felel meg a valóságnak, miszerint előzetes letartóztatásba helyezték volna”. Az V. rendű alperes cikke a mai napig ebben a formában elérhető.

[6] A felperes több sajtószervnél helyreigazítást kért. A Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei Főügyészségen 2023 augusztusában a felperessel szemben nem folyt kábítószerrel visszaélés miatt büntetőeljárás.

[7] A cikkek közzétételét követő kommentekben olvasói találgatások jelentek meg az írásokkal érintett személyéről; ezekben a felperest is megemlégtették. A felperes korábbi menedzsere, hozzátartozói is kérdéseket kaptak, további személyek is megjegyzéseket tettek. A felperest munkahelyén kérdőre vonták.

[8] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét és annak módosításait is bemutatta az alábbiak szerint.

[9] A felperes keresetlevelében annak megállapítását kérte, hogy az V. rendű alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy 2023. augusztus 28-án közzétette az „Úgytudjuk: Előzetesen van egy olimpiai ezüstérmes magyar sportoló” című cikket, amivel azt a hamis látszatot keltette, mintha a felperes ezüstérmes olimpiikon ellen indult volna büntetőeljárás azzal, hogy az alperes azt állította, hogy „kábitószer terjesztésével és birtoklásával gyanúsítják azt az olimpiai ezüstérmes magyar sportolót, aki immár egy hónapja előzetes letartóztatásban van”. Kérte a valóság közlését akként, hogy a Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyében élő egyetlen olimpiai ezüstérmes sportolóval, felperessel szemben soha, semmilyen kábítószerrel kapcsolatos eljárás nem folyt, ennek következtében az sem felel meg a valóságnak, miszerint őt előzetes letartóztatásba helyezték. Kérte az V. rendű alperes kötelezését 200.000 forint és a cikk megjelenésétől számított késedelmi kamatai megfizetésére sérelemdíj címén. Perköltségét felszámította.

[10] A 41. sorszámú perfelvételi iratban a felperes annak megállapítását kérte, hogy az V. rendű alperes megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát az eredetileg megjelent, még nem pontosított írásával azt a hamis látszatot keltette, mintha a felperes ezüstérmes olimpiikon ellen indult volna büntetőeljárás. A hamis látszatkeltés annak valótlan híresztelésével történt, hogy „kábitószer terjesztésével és birtoklásával gyanúsítják azt az olimpiai ezüstérmes magyar sportolót, aki immár egy hónapja előzetes letartóztatásban van, továbbá az ügyben az érintettnek vélt Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei Főügyészség sem nyilatkozott, miután személyes adatok védelme miatt semmiféle információt nem adhatnak ki”. A valóság ezzel szemben az, hogy Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyében élő olimpiai ezüstérmes sportolóként azonosítható felperessel szemben soha, semmilyen kábítószerrel kapcsolatos eljárás nem folyt, ennek következtében az sem felel meg a valóságnak, miszerint előzetes letartóztatásba helyezték. Kérte az V. rendű alperes kötelezését elégtételt adó közlemény, az ítélet jogsértést megállapító részének közzétételére; sérelemdíj iránti igényétől elállt.

[11] A 49. sorszámú perfelvételi iratban annak megállapítását kérte, hogy valótlanul híresztelte az V. rendű alperes azt, hogy „kábitószer terjesztésével és birtoklásával gyanúsítják azt az olimpiai ezüstérmes magyar sportolót, aki immár egy hónapja előzetes letartóztatásban van”, és ezzel megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. A valóság ezzel szemben az, hogy a felperessel szemben soha, semmilyen kábítószerrel kapcsolatos eljárás nem folyt, ennek következtében az sem felel meg a valóságnak, hogy előzetes letartóztatásba helyezték. Elégtételadásként kérte a megállapítások közlését és az V. rendű alperes kötelezését 200.000 forint sérelemdíj megfizetésére.

[12] Keresetét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. § (2) bekezdésére, a 2:43. § *d)* pontjára, a 2:45. § (2) bekezdésére, a 2:51. § (1) bekezdés *a)*, *c)* pontjára, a 2:52. § (1) - (3) bekezdésére, és a 6:48. § (1) bekezdésére alapította.

[13] Érvelése szerint az V. rendű alperes ellenőrzés nélkül híresztelte az ugytudjuk.hu internetes portál írásában foglaltakat. Személye egyértelműen azonosítható a cikkek alapján, hiszen Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyében ő az egyetlen élő olimpiai ezüstérmes sportoló. Az egyes cikkek alapján találgatások indultak, és a kommentelők az ő személyét azonosították az írás érintettjeként; közvetlen környezete ugyanerre a megállapításra jutott. Nem folyt ellene a cikkben említett büntetőeljárás, így a sajtó arról beszámolni sem tudott; az erre vonatkozó ítélkezési gyakorlatot nem lehet alkalmazni. A közlésekkel összefüggésben bekövetkezett sérelemként jelölte meg, hogy életét a cikkek megkeserítették, folyamatos magyarázkodásra kényszerült. Megalázó volt számára, hogy korábbi menedzserét és anyját is

megkeresték; házastársát, gyermekét megjegyzések érték. Munkahelyén kellemetlen helyzetbe került, jelentést kellett tennie; félt állásának elvesztésétől. Az utcán járva attól retteg, hogy bűnözőnek állítják be igazságtalanul, hiszen egész életében törvénytisztelő állampolgárként élt.

[14] Az V. rendű alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben marasztalására irányult. Vitatta a felperes perbeli legitimációját, mert a többi íráshoz hasonlóan ő sem nevezte meg a cikkben hivatkozott büntetőeljárás alanyát; a felperes maga volt az, aki a Nemzeti Sportban megjelent nyilatkozatában összefüggésbe hozta személyét a sajtóban tárgyalt üggyel. Cáfolta, hogy egyedül a felperes a cikkben hivatkozott vármegyében élő ezüstérmes olimpiai sportoló. Írása nem tartalmazott arra vonatkozó utalást, hogy a hivatkozott bűncselekményt Jász-Nagykun Szolnok Vármegyében élő személy követte el; a büntetőeljárás jogszabályok alapján a főügyészség hatáskörét, illetékességét a terhelt lakóhelyén kívüli egyéb ok is megalapozhatja. Jelentőséget tulajdonított annak, hogy a felperes álláspontját közreadták. A kommentek bizonyító erejét vitatta, mert azok nem képezik a sajtóanyag részét és nem az ő írásához kapcsolódóan keletkeztek; a megjegyzések a felperes nyilvánosság elé lépését követően jelentek meg. Az ítélkezési gyakorlat alapján azt hangsúlyozta, hogy a sajtószerv jogosult a valóságnak megfelelően tudósítani a nem titkosított büntetőeljárás aktuális állásáról, beleértve a gyanúsítás tényét és a gyanúsított személyét is. Írásában csak a büntetőeljárás tényét közölte, a gyanúsított személyét nem.

[15] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az V. rendű alperes megsértette a felperes jóhírneve védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett klubradio.hu internetes portálon „Ügytudjuk: Előzetesben van egy olimpiai ezüstérmes magyar sportoló” címmel 2023. augusztus 28-án megjelent írásban annak az információnak a közlésével, hogy Jász-Nagykun-Szolnok vármegyében előzetes letartóztatásba helyeztek egy olimpiai ezüstérmes magyar sportolót kábítószer birtoklása, terjesztése gyanújával, azt a hamis látszatot keltette, mintha a felperes, felperes ezüstérmes olimpiikon ellen indult volna kábítószerrel kapcsolatos büntető eljárás. A valóság ezzel szemben az, hogy a Jász-Nagykun-Szolnok vármegyében élő olimpiai ezüstérmes sportolóval, felperessel szemben kábítószerrel kapcsolatos eljárás nem folyt, és előzetes letartóztatásba sem helyezték.

[16] Kötelezte az V. rendű alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 8 napon belül tegye közzé a cikke megjelenése helyén a cikk címe alatt az ítélet jogsértést megállapító rendelkező részét mindaddig, míg a cikke elérhető, minimum 30 napig; továbbá 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 200.000 forint sérelemdíjat és ezen összeg után 2023. augusztus 28-tól a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki kamatot és 160.000 forint perköltséget, áfával növelten.

[17] Ezt meghaladóan a keresetet elutasította az V. rendű alperest 36.000 forint eljárási illeték megfizetésére kötelezte az állam javára.

[18] Alkalmazott jogszabályként ismertette a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 4. § (3) bekezdés, 10. §, 13. §, a 14. § (1) bekezdés, a Ptk. 2:42. §, 2:45. § (2) bekezdés rendelkezéseit, a bizonyítás szabályai körében pedig a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 265. §-át, 278. §-át, 279. §-át.

[19] Figyelembe vette a Legfelsőbb Bíróság PK 14. számú állásfoglalását, míg a sajtóközlemény értelmezési szempontjait érintően a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalását.

[20] Az elbírálni kért kereseti kérelmet a felperes 41. sorszámú beadványában foglaltak szerint azonosította. Abból indult ki, hogy a perben az ugytudjuk.hu portál és az V.

rendű alperes sem adta elő, hogy ha nem a felperesre vonatkozik a sajtóban közzétett híradás, akkor ki az a magyar ezüstérmes olimpiai sportoló, akivel szemben a Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei Főügyészségen kábítószerrel visszaélés miatt eljárás folyt a 2023. augusztusi cikk megjelenése előtt. A sajtónak Magyarország Alaptörvényében és az Smtv.-ben foglalt rendelkezések alapján alkotmányos joga és kötelessége az olvasók tájékoztatása a közügyekben, ennek során a büntetőeljárásokról. A sajtó tevékenysége az állampolgárok tájékozódáshoz való jogát biztosítja, különösen, ha egy büntető ügy érintettje olimpikon, akinek járulék folyósítása ez esetben felfüggesztendő és megszüntethető.

[21] A felperes perbeli legitimációját vitató védekezést nem fogadta el. Értékelte a felperes által ismertett ítélezési gyakorlatot; az adott sajtómegjelenés, mint sértő tartalom egy személy vonatkozásában akkor teszi felismerhetővé az érintettet, ha ugyan szűk körben, de személye azonosítható. Véletlenszerű azonosság (azaz feltételezett azonosság, összetévesztés) is teremthet érintettséget; a hamis látszatkeltés pedig célzásokkal is bekövetkezhet (BH2005. 426. számú eseti döntés).

[22] Jelen esetben a felperest tévesen tüntették fel a sajtószervek úgy, mint akivel szemben eljárás folyik. A téves feltüntetés nem a felperes nevének közlésével, hanem személyének körülírásával valósult meg. A tanúk vallomása és a csatolt kommentek alátámasztották, hogy az olvasók ezeket a körülményeket azonosították.

[23] Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a felperes a Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei Főügyészség nyilatkozatával bizonyította, hogy nem szólhat róla a sérelmezett közlés, hisz vele szemben nem folyt eljárás. A kommentekkel, a tanúkkal, valamint személyes előadásával alátámasztotta személyének azonosíthatóságát. Jogértelmezése szerint a perben a felperesnek az azonosíthatóság lehetőségét kellett bizonyítania, nem pedig annak tényleges megtörténtét. A főügyészség tájékoztatását követően az V. rendű alperesnek bizonyítási indítványa nem volt, nem hivatkozott arra, hogy a kijelentés a felperesre vonatkozik; nem közölte, hogy kinek a büntető-eljárásáról adott tájékoztatást.

[24] Az információk tényére való többszörös utalás („információnk szerint”), a MOB, a HM és a Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei Főügyészség megnevezése olyan konkrétumok, amikkel egy büntetőeljárás tényleges létrejöttét alátámasztotta a szerző. Az írás konkrétan nem nevezte meg az érintett személyt, de az ugytudjuk.hu cikkéhez a megjelenés napjának délutánján fűzött kommentek (majd a hvg.hu másodközlő honlapján később megjelentek) is azt igazolják, hogy az átlagolvasók következtetések útján eljuthattak a felperes személyéhez. Az azonosítás az írásba foglalt célzásokkal, a felperes személyére utaló jellemzéssel elvégezhető volt.

[25] A felperes sajtónyilatkozatát megelőzően megtörtént olvasói azonosítást megerősítette a felperes hozzátartozójának és egykori menedzserének tanúvallomása; a munkahelyi kérdőre vonást az V. rendű alperes vitatásának hiányában tényként fogadta el a Pp. 166. § (2) bekezdése szerint. Az egyedi körülmények alapján arra következtetett, hogy a felperes célja személye feddhetetlenségének tisztázása.

[26] Súlytalannak találta az arra vonatkozó védekezést, hogy az írásban szereplő ügyészség illetékességét az elkövetés helye alapozza meg, mert az V. rendű alperes nem jelölt meg olyan magyar férfi ezüstérmes olimpikont, akivel szemben a cikk állításai megfeleltek volna a valóságnak. Ennek hiányában az V. rendű alperes írása nem igazolt információkon alapuló találgatás.

[27] Az adott esetben nem fűződik közérdek az ezzel kapcsolatos közléshez; a sajtót nem illeti meg az a fokozott védelem, ami a személyiségi jogok védelmét korlátozná. A kellően alá nem támasztott hír továbbadására a másodközlő V. rendű alperes sem jogosult.

[28] A közlés jogsértő jellegének vizsgálata során abból indult ki, hogy a személy társadalmi megítélését jelentősen befolyásolja a büntetőeljárásról való tudósítás. Az elsőfokú

bíróság értelmezése szerint a jogsértés megállapítása körében nem volt kötve a felperes utolsó „keresetpontosításához”; a kérelem eredeti szövegezésével állapította meg, hogy az V. rendű alperes valótlan tényállítás híresztelése helyett „hamis látszatot” keltett híradásával.

[29] Az V. rendű alperes felelősségét nem azért állapította meg, mert az ugytudjuk.hu portálon megjelent íráshoz fűzött kommentekben megnevezték a felperest. Az ugytudjuk.hu cikket az olvasók a felperessel hozták összefüggésbe, ezért nincs ok abban kételkedni, hogy az V. rendű alperesnek az előzményi írás nyomán közzétett cikkét olvasók is a felperesre gondolhattak a híradás alapján. Ilyen olvasó létét a felperesnek nem kellett konkrétan bizonyítania; az ugytudjuk.hu cikkéhez fűzött kommentek, a tanúk vallomása alátámasztotta, hogy szélesebb társadalmi közegben vált ismertté a „hír”. Ebben a folyamatban pedig az V. rendű alperes is részt vett.

[30] A felperes kérelmétől eltérően döntött a jogsértés megállapításáról, mert az nem valótlan híresztelés útján, hanem „hamis látszatkeltéssel” valósult meg. Értelmezése szerint a bíróság nincs kötve a keresethez a jogsértés megszövegezése során. Egyebekben a keresetnek megfelelően marasztalta az V. rendű alperest.

[31] A sérelemdíj iránti igényt nem találta eltúlzottnak és annak megfizetésére az V. rendű alperest kötelezte a Ptk. 2:52. § (1), (2), (3) bekezdése és a Pp. 279. § (3) bekezdése alapján, mert a felperes személyes előadásában és a tanúk vallomásával alátámasztotta az őt ért nem vagyoni hátrányt. Az V. rendű alperes közlése alkalmas volt arra, hogy a felperes személyébe, mint egykori ezüstérmes olimpikonba vetett „társadalmi bizalmat”, a megbecsültségét megingassa. A sajtószerv feltehetően szakmai gondatlanságból, nem ellenőrzött hírtovábbítással adta közre cikkét. A bizalomvesztést a felperes személyes nyilatkozata, anyjának és egykori edzőjének tanúvallomása bizonyította. A felperes több sportolótárs, ismerős szemében büntetőeljárás alanyaként jelent meg, munkahelyén kellemetlenség érte, magyarázkodásra kényszerült; ezeket a körülményeket is figyelembe vette a sérelemdíj összegének meghatározása során. A késedelmi kamat tárgyában a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

[32] A perköltség megfizetésére a pervesztes V. rendű alperest kötelezte a Pp. 83. § (3) bekezdése szerint. A pertárgy értékét 600.000 forintban állapította meg az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés *b)* pontja alapján. A felperes jogi képviselőjének munkadíját a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) rendelkezése szerint határozta meg, tekintetbe véve a képviselői munkát és a tárgyalási jelenlétet. Számításai szerint 40.000 forint óradíj, az elkészített négy beadvány, hat tárgyaláson való 12 óra megjelenés alapján 16x40.000 forint ügyvédi munkadíj határozható meg; az elsőfokú bíróság ennek egynegyed részét ítélte meg a felperes részére.

[33] Az ítélet ellen az V. rendű alperes fellebbezett. Fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását kérte a Pp. 381. §-a alapján. Másodlagosan az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását kérte. Kérte a felperes első- és másodfokú perköltségben marasztalását.

[34] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet sérti a Pp. 170. § (2) bekezdés *a)* pont, a 215. § (1) bekezdés, a 217. § (2) bekezdés *b)* pont, az Alaptörvény IX. cikk (1), (2), (6) bekezdés, a Ptk. 2:42. § (1), (2) bekezdés, a 2:43. §, a 2:51. § (1) bekezdés, a 2:52. § (1)-(3) bekezdés, a 6:518. § - 6:521. §, az Smtv. 4. §, 10. § rendelkezéseit. Ezért az elsőfokú döntés eljárásjogi és anyagi jogi szempontú felülbírálatát is kérte.

[35] Az eljárásjogi vizsgálat tekintetében annak tulajdonított jelentőséget, hogy a felperes keresetét többször megváltoztatta; utolsó alkalommal szóban, a tárgyalás

berekesztése előtt (73. sorszámú jegyzőkönyv). A szerint: „Az alperes érdemi védekezésre az elégtételt adó közlemény nem megfelelő volta körében rámutatnék, hogy a helyreigazítási perekhez hasonlóan a kérelem és ellenkérelem korlátai közt a bíróság maga állapíthatja meg álláspontom szerint az elégtételt adó közlemény szövegét is, így a felperes nem ragaszkodik a kereseti kérelméhez, a perben nem álló alperesekkel kötött megállapodások alapján közzétett közleményhez hasonló közlemény megjelentetését az V. rendű alperessel szemben is megfelelőnek tartjuk”.

[36] A felperes kérelmében csak utalt a korábban perben álló alperesekkel kötött megállapodások tartalmára, azt azonban nem részletezte. A megállapodások tartalmát viszont az V. rendű alperes nem ismerte, ekként a kereset lényegi tartalmát vele a felperes és az elsőfokú bíróság sem közölte. Ezért a kereset nem felel meg a Pp. 170. § (2) bekezdés a) pontja szerinti feltételnek, az elsőfokú ítélet eljárásjogi okból is jogszabálysértő.

[37] Mindemellett a felperes ezt a keresetváltoztatást a per érdemi tárgyalási szakában már nem terjeszthette volna elő, figyelemmel a Pp. 215. § (1) bekezdése szerinti feltételek hiányára, és arra, hogy a keresetváltoztatásra csak a Pp. 217. §-ában meghatározott eljárási rendelkezések betartásával lett volna lehetőség.

[38] Az érdemi döntés indokolásának [53] bekezdésében foglaltakat sérelmezve nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak a kereseti kérelemhez kötöttség kapcsán kifejtett álláspontjával. Az ítélet e pontban megfogalmazott indokolása ellentmond a rendelkező részben foglalt szövegnek és a 12. számú keresetpontosításban írtaknak. A felperes által sérelmesnek tartott szövegrész és az általa igényelt, valóság megállapítására vonatkozó szöveg sem egyezik meg az ítélet rendelkező részével.

[39] A PK 15. számú állásfoglalás értelmében a bíróság a kérelem és az ellenkérelem korlátai között állapítja meg belátása szerint a helyreigazítás szövegét. Eljárásjogi szempontból azért lett volna jelentősége annak, hogy mi volt pontosan a felperes fenntartott végső, és az V. rendű alperessel aggálytalanul közölt kereseti nyilatkozata, mert ehhez kellett volna viszonyítani a kereseti kérelem korlátai közötti kereteket. A valótlan tényállítás híresztelése helyett hamis látszatkeltés megállapítása esetén is csak a kereseti kérelem korlátai között van lehetősége a bíróságnak arra, hogy meghatározza az elégtételre vonatkozó szöveget. A többszöri keresetváltoztatás ellenére is csak egy kereseti kérelem lehet hatályos, ami jelen esetben a 73. sorszámú jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozat. Az egyes keresetváltoztatások nem különböző szövegváltozatok halmazát alkotják, amelyből kiválasztható az elégtételre alkalmasnak vélt szöveg.

[40] A per érdemét illetően továbbra is vitatta a felperes perbeli legitimációját. Jogsértőnek és indokolatlannak értékelte, hogy a közzétenni rendelt, jogsértést megállapító szövegben kétszer is szerepel a felperes neve, lakóhelye, annak ellenére, hogy a támadott cikkben ezek a körülmények, a felperes személyének azonosítására vonatkozó tények, adatok, információk nem jelentek meg.

[41] A fellebbező álláspontja szerint a felperes által ismertetett, az érdemi döntés indokolásában is bemutatott ítélkezési gyakorlat nem támasztja alá a keresetelési jog fennálltát. A hivatkozott döntések alapjául szolgáló ügyek tényállása jelentősen eltér a jelen per tényállásától, mert azokban az esetekben felmerült olyan tényállási többletinformáció, amelynek alapján azonosítható volt a sajtóközleményt kifogásoló személy.

[42] A Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.299/2015/4/II. számú végzésének indokolásában egyértelműen meghatározott az intézmény (fővárosi egyetemi jogi kar), a személyi kör (gólyatábor szervezői, résztvevői), továbbá egy internetes blogon a név szerint megjelölt és megjelentetett fénykép alapján azonosítható személy.

[43] A Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.22.012/2012/7. számú végzésének indokolása szerint a leírt személyt egy becenévről azonosítják, emellett a szöveg számos konkrét életrajzi adatot, eseményt, egyénre vonatkoztatható jellemzőt sorol fel.

[44] A Fővárosi Ítéltábla Pf.20.059/2021/5. számú ítélete alapján a sérelmezett közlésekben a felperes azonosítható volt a munkahelyére és foglalkozására („egyházi otthon jogásznője”, „az intézmény jogásza”, „a helyiség neve egyházi szeretetotthon jogásznője”) utaló szókapcsolatokkal, személynevének említésével.

[45] A BH2005.12.426. számú eseti döntés alapjául szolgáló ügyben a rendőrség az érintett felperes és feltételezett társa nevét, fényképét is közzétette, nevének és lakhelyilletőségének megjelölésével.

[46] A jelen perben vizsgált írásban azonban a felperes neve, egyéb személyes adata sem szerepel; a cikk általánosságban egy ezüstérmes olimpiai sportoló férfit említ. Nem tartalmazott arra vonatkozó információt sem, hogy a büntetőeljárás egy Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyében élő személy ellen lenne folyamatban.

[47] Mindezek alapján az adott ügy tényállását nem lehet összevetni a felperes által hivatkozott és az elsőfokú bíróság által is vizsgált jogesetek tényállásával; erre alapítottnak a keresetösszeírás jog fennállta nem állapítható meg.

[48] A fellebbező megítélése szerint a felperes perbeli legitimációját személyes előadása, a tanúk vallomása és a csatolt kommentek sem támasztják alá. A felperes a tanúkon, szolgálati felettesein, titkosszolgálati tisztén kívül egyetlen olyan személyt sem jelölt meg, aki a felismerhetőségét igazolta volna. E körben okiratot (sms üzenetváltást, e-mail levelezést) nem csatolt, tanúbizonyítási indítványától elállt (személy1 újságíró és személy2 alezredes jogász). Az elsőfokú bíróság álláspontjával ellentétben a felperesnek kellett volna bizonyítania azt, hogy más személyek rövid időn belül őt azonosították a cikkben említett személlyel.

[49] Kiemelte, hogy a felperes a Nemzeti Sportban 2023. augusztus 31-én még arról nyilatkozott, hogy „... de mivel a hír teljesen abszurdnak tűnt, sokáig nem is foglalkoztam vele.”. Ez ellentmond a tárgyaláson tett azon előadásának, hogy az ugytudjuk.hu cikkének megjelenése után már órákon belül foglalkozott az üggyel.

[50] A felperes elmondása szerint nem maga olvasta az írásokat és nem barátai, ismerősei hívták fel arra a figyelmét, hanem a munkavégzéséhez kötődő szervezet (Honvédség) keretében működő sajtófigyelési, illetve titkosszolgálati apparátus. A szervezet kötelezte a felperest a valóságbizonyításra és parancsba adta a sajtószervekkel szembeni eljárás megindítását.

[51] A kommentek azért nem támasztják alá a keresetben foglaltakat, mert azok 2023. augusztus 28-án 17:31, 20:18 időpontban keletkeztek az ugytudjuk.hu írásához kapcsolódóan, míg az V. rendű alperes cikke 2023. augusztus 28-án, 16:39 időpontban jelent meg. Az időbeli sorrend figyelembevételével az V. rendű alperes nem követhetett el jogsértést valótlán és sértő tények híresztelésével.

[52] Mindemellett az ugytudjuk.hu cikke önmagában is alkalmatlan volt a felperes azonosítására. A kommentek azért nem bizonyítják a felperes azonosíthatóságát, mert a megjegyzéseket írók konkrét személy megnevezése nélkül találgatásokba bocsátkoztak az ugytudjuk.hu, majd a HVG cikkeket követően. Ezek a körülmények nem eshetnek az V. rendű alperes terhére, mert írásában nem jelentetett meg olyan információt, amelynek alapján a felperes személyét bárki azonosíthatta volna. A cikk megjelenése után a felületén kommentelés nem folyt.

[53] Jelen per tárgya kizárólag az V. rendű alperes írása, ezért nincs jelentősége annak, hogy a további, hasonló tartalmú írások utáni kommentelők találgatásai, tippelgetései alapján azonosítható-e a felperes.

[54] A fellebbező vitatta a meghallgatott tanúk érdektelenségét; egyikük a felperes közeli hozzátartozója, a másik tanú pedig a felperessel korábban anyagi érdekeltségben érintett személy.

[55] egyéb érdekelt² vallomásából hiányolta annak megjelölését, hogy milyen időponttól kezdve intéztek hozzá kérdéseket, tettek megjegyzéseket az ismerősei. A tanút vallomása szerint a Ripost újságírója 2023. augusztus 31-én délután 1 óra körüli időpontban hívta fel és a felperesről érdeklődött. A Nemzeti Sport internetes felületén 2023. augusztus 31-én, 12 óra 38 perckor jelent meg a felperesnek az üggyel kapcsolatos nyilatkozata. Ebből okszerűen következik, hogy az újságíró a felperes nyilatkozata után lépett kapcsolatba a tanúval.

[56] Az V. rendű alperes kiemelte egyéb érdekelt¹ tanú vallomásának ellentmondásait. Menedzseri rendszer nem csak az atlétikai sportszakágban működik, ezért ennek alapján nem azonosítható a sportszakági terület. Ezüstérem számtalan más sportágban is született; a HM megjelölése pedig nem a munkahelyi kötődés, hanem az olimpiai járadék illetékessége alapján merült fel. A felperes nyilatkozata 2023. augusztus 31-én jelent meg, ezért érintettsége ennek alapján lehetett téma augusztus végén az atlétikai közegben.

[57] A 2025. február 25-i tárgyaláson előadott kereseti kérelem (73. sorszámú jegyzőkönyv) hatálytalansága esetén a 2024. július 10-i keresetpontosításra (49. sorszámú beadvány) nyilatkozott. A petítumból következően a felperes átértelmezte az V. rendű alperes írását; az utolsó írásbeli keresetpontosításban megjelölt kifogásolt szöveg és a jóhírnév helyreállítását jelentő, valóságként megállapítani kért szöveg között nem tárt fel és bizonyított összefüggést.

[58] Az említett írásbeli keresetben (49. sorszámú beadvány) már csak egy általános, „azt az olimpiai ezüstérmes magyar sportolót” körülírással jelölt személy esetében tartja sérelmesnek a sajtóközleményt. Ezt azonban maga sem hozta összefüggésbe a saját személyére vonatkozó konkrétummal a valóságként megállapítani kért szövegben („...felperessel szemben...”).

[59] Nem vált bizonyítottá, hogy a felperes az egyetlen, a vármegyében élő olimpikon, ennek ellenére tényként kezelte, hogy csak vele hozható összefüggésbe a cikkben megjelent eljárás.

[60] Jelen esetben csak a felperes 2023. augusztus 31-i nyilatkozatából derülhetett ki érintettsége; sajtó-helyreigazítási igényét csak 2023. szeptember 20-án küldte meg az V. rendű alperesnek.

[61] Az V. rendű alperes álláspontja szerint a jogvita mikénti elbírálása a sajtószabadsággal összefüggő alapjogok érvényesülése kapcsán is elvi jelentőséggel bír. Jelen esetben a szólás-, illetve sajtószabadság primátusának kell érvényesülnie, mert ellenkező esetben a sajtó konkrét személy(ek) megjelölése nélküli híradásával kapcsolatos tevékenysége ellehetetlenülne. A büntetőeljárásról való tudósítás önmagában kizárja magatartásának jogsértő jellegét, figyelemmel az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdésére és az Smtv. 10. §-ára.

[62] A sajtószabadság alapjogi védelme kapcsán értékelendő az is, hogy tartozhat-e felelősséggel az utánközlő sajtószerv az első cikk megjelenése utáni kommentelések tartalmáért, különösen, ha azok csak feltételezéseket, találgatásokat tartalmaznak. A sajtó kiterjesztett felelőssége ellentétes a véleménynyilvánítási szabadság alapjogi védelmével.

[63] Jogsértés hiányában a jogkövetkezmények, a sérelemdíj megfizetésére kötelező rendelkezés is alaptalan.

[64] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és az V. rendű alperes másodfokú perköltségben marasztalására irányult.

[65] Álláspontja szerint az elégtételt adó közlemény szövegének meghatározására a kérelem és az ellenkérelem keretei között a bíróság is jogosult. A felperes e körben nem módosította a keresetét, csak nyilatkozott a bírói kérdésre. Az V. rendű alperes tudhatta, hogy a többi alperes által megjelentetett közlemény az ő esetében alkalmazható, mert az eljárás folyamán módosította a vitatott sajtóközleményt.

[66] Kereshetőségi jogának fennálltát az elsőfokú eljárásban bizonyította. Az V. rendű alperes sajtóközleménye internetes hivatkozásként tartalmazta az ugytudjuk.hu cikkét. Az előzményi íráshoz fűzött kommentek egyértelműen azonosították a felperes személyét. A felperes tanúi is személyének azonosíthatóságáról nyilatkoztak.

[67] A kommentek megjelenési időpontjának nincs jelentősége, mert az V. rendű alperes cikke mindvégig elérhető módon hivatkozott az ugytudjuk.hu cikkére.

[68] A tanúk érdektelensége nem vitatható; személyiségi jogi perekben elfogadott gyakorlat a közeli hozzátartozók, ismerősök tanúkénti meghallgatása; az érintett környezete tud legpontosabb képet adni a jogsértő sajtóközlemény felperesre gyakorolt hatásáról. A tanúk a hamis tanúzás jogkövetkezményeire való figyelmeztetést követően tették meg vallomásukat.

[69] A különböző hírgyűjtő oldalakon az V. rendű alperes cikke is megjelent vonatkozó közleményként, ezért nincs jelentősége annak, hogy az ő írása alapján történő azonosításra van-e adat.

[70] Az Smtv. 4. § (3) bekezdése és a PK 14. számú állásfoglalás alapján csak a folyamatban lévő eljárásokról való pontos tudósításra van lehetőség. Jelen esetben arra sem merült fel adat, hogy egyáltalán megtörtént-e a cikkben megjelölt bűncselekmény; az ügyészség tájékoztatása szerint ilyen nem történt.

[71] Az V. rendű alperes felel a másoktól átvett sajtóközleményekért; annak tartalmát nem ellenőrizte. Magatartásának felróhatósága miatt a bírósági eljárás és a marasztaló ítélet nem sérti a sajtószabadsággal kapcsolatos alapjogok érvényesülését.

[72] A fellebbezés részben alapos.

[73] Fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett az elsőfokú ítélet keresetet részben elutasító rendelkezése [Pp. 358. § (5) bekezdés], ezért azt a másodfokú felülbírálat nem érintette. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet keresetnek helyt adó rendelkezéseit bírálta felül a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján. A másodfokú bíróság a Pp. 376. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívüli eljárásban hozta meg határozatát.

[74] Az V. rendű alperes elsődleges fellebbezési kérelme az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását célozta a Pp. 381. §-a alapján. Ezért az ítéltábla a Pp. 369. § (1) bekezdése értelmében vizsgálta az elsőfokú bíróság eljárásának szabályszerűségét.

[75] A fellebbező a Pp. 170. § (2) bekezdés a) pontjának, a 215. § (1) bekezdésének, valamint a 217. § (2) bekezdés b) pontjának sérelmét állította; a keresetváltoztatás bírói értékelésének szabálytalanságát.

[76] Az eljárás irataiból megállapíthatóan a felperes az V. rendű alperessel szemben előterjesztett eredeti kereseti kérelmét több alkalommal is megváltoztatta („pontosította”). A

perfelvételi szakban a 12. sorszámú beadvány (2023. november 28.), a 40. sorszámú jegyzőkönyv (2024. május 2.), a 41. sorszámú beadvány (2024. május 24.), a 48. sorszámú jegyzőkönyv (2024. június 13.), a 49. sorszámú beadvány (2024. július 11.), az 52. sorszámú jegyzőkönyv (2024. szeptember 12.) tartalmaz keresetváltoztatást. A fellebbezésben kifogásolt, a 73. sorszámú jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozat (2025. február 25.) a perfelvétel lezárását követően hangzott el.

[77] Az V. rendű alperes jogorvoslati kérelmében foglaltakkal szemben az elégtételadó közlemény szövegezésével kapcsolatban „a felperes nem ragaszkodik a kereseti kérelméhez” megfogalmazás nem feleltethető meg a keresetváltoztatás Pp. 7. § 12.b. pontjában meghatározott feltételeinek. A felperes az ítélkezési gyakorlatot értelmezve fejtette ki a PK 15. számú állásfoglalásra alapított azon érveit, hogy a kérelem és az ellenkérelem korlátai között a bíróság belátása szerint állapíthatja meg a helyreigazító közlemény (az adott ügyben az elégtételadó közlemény) szövegét. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában ([53]-[54] bekezdés) a jogsértés megvalósulási módja tekintetében határozott a keresettől eltérő tartalommal. A fellebbező ezt az eltérést nem vitatta; a keresetet részben elutasító ítéleti rendelkezés erre vonatkozott.

[78] A perfelvétel lezárását követő keresetváltoztatás hiányában a fellebbezésben megjelölt eljárásjogi rendelkezések nem sérültek. A periratok alapján nem bizonyított, hogy az V. rendű alperes megismerte volna a felperes és a korábbi alperesek között az elégtételadó közlemény tekintetében létrejött megállapodást, ennek azonban a jogvita érdemi elbírálására – a másodfokú bíróság részben eltérő anyagi jogi álláspontja miatt – kihatása nem volt.

[79] Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság – tévesen – a kereset „végső verziójának” a felperes 41. sorszámú beadványát tekintette (elsőfokú ítélet indokolás [47] bekezdés), holott ezt követően a 49. sorszámú beadvány a jogsértés megvalósulása tekintetében eltérő kérelmet tartalmazott. A felperes ebben az utóbbi iratban terjesztette elő ismételten sérelemdíj iránti igényét (kamat követelés nélkül), majd az 52. sorszámú jegyzőkönyvben megismételte a való tények közlésére vonatkozó, a 49. sorszámú beadványban módosított kérelmét.

[80] A 49. sorszámú iratban foglalt, a jogsértés megállapítását célzó kérelem módosítása (híresztelés helyett „hamis látszatkeltés”) nem a Pp. 7. § 12. pontja szerinti keresetváltoztatás, mert az érvényesíteni kívánt jog, a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése, változatlan maradt. Nem módosultak a jogsértő magatartás tartalmi elemei, az V. rendű alperes írásának sértőként kifogásolt szövegelemei sem.

[81] A való tények közlésére kötelezés a sajtó-helyreigazítási jog körébe tartozó szankció [Smtv. 12. § (1) bekezdése, a Pp. 496. § (4) bekezdés *b*) pontja]; a személyiségi jog megsértésének Ptk. 2:51. § (1) bekezdésében felsorolt, felróhatóságtól független jogkövetkezményei között az nem szerepel. Az elégtétel adására kötelező szankció pedig az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával szemben nem áll valódi keresethalmazatban a jogsértés megállapítására vonatkozó kereseti kérelemmel. Az ilyen értelmezés jogirodalmi álláspontként ismert, azonban ellentétes a Kúria közzétett határozataiban foglalt jogértelmezéssel, amely miatt az elsőfokú bíróságnak a Pp. 346. § (5) bekezdése szerint indokolnia kellett volna, hogy miért tért el attól.

[82] Az elsőfokú bíróságnak a kereset tartalmára vonatkozó téves értékelése nem minősül az érdemi döntés hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértésnek (Pp. 381. §); az ítéltábla elsőfokú bíróságtól részben eltérő anyagi jogi álláspontja miatt a jogvita érdemi elbírálására kiható jelentősége nincs.

[83] A másodlagos fellebbezési kérelem elbírálása során a felperes perbeli legitimációját kellett vizsgálni. A Ptk. 2:45. § (2) bekezdése értelmében, a jóhírnév

megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel. A Pp. 265. § (1) bekezdése alapján a felperesnek kellett bizonyítania, hogy személye és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolat fennáll; az V. rendű alperessel szemben őt illeti meg a keresettel érvényesített anyagi jog.

[84] Az aktív perbeli legitimáció megállapítása során az ítélezési gyakorlat a Legfelsőbb Bíróság PK 13. számú állásfoglalására támaszkodik, amelynek alkalmazhatóságát a Kúria számos határozatában megerősítette (a Kúria Pfv.20419/2024/5., Kúria Pfv.20084/2023/7. számú határozatai). Ennek megfelelően az kérheti személyiségi jogsértés megállapítását, akinek személyére a közlemény – nevének megjelölésével vagy egyéb módon – utal, vagy akinek a személye a közlemény tartalmából felismerhető.

[85] Az érintettség fogalma jogi érdekeltséget jelent; értelmezési tartománya nem tágítható ki olyan módon, hogy a sérelmezett szöveg felperesre vonatkoztathatósága nélkül anyagi jogi jogalapot teremtsen az igény érvényesítéséhez. Személyiségi jogvédelem iránti igényt csak olyan személy érvényesíthet felperesként, akinek az érintett személyiségi joga veszélyeztetve van, vagy sérelmet szenvedett.

[86] Az a körülmény, hogy a felperes a közlésből magát véli felismerni, az abban foglaltakat magára vonatkoztatja, az érintettségét önmagában nem alapozza meg. Az ítélezési gyakorlat az általános személyiségi jogi perekben is alkalmazza a sajtó-helyreigazítás érvényesülési köre és az elbírálásnál irányadó szempontokról szóló PK 12. számú állásfoglalásában foglalt megállapításokat (a Kúria Pfv.20412/2023/5., Pfv.20421/2023/4. számú határozatai); a II. pont értelmében a sajtó-helyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni.

[87] A személyiségi jog megsértéséből következő igényérvényesítési jogosultság fennállása azonban kizárólag a keresetben sérelmezett közléssel összefüggésben vizsgálható. Ez azt jelenti, hogy a felperes által a keresetben állított jogsértés megítélésénél tekintettel kell lenni a szöveggörnyezetre, és az egymáshoz tartalmilag szorosan kapcsolódó, egymással összetartozó részekre, ezek összefüggéseire. Amennyiben a felperes által kifogásolt tényállítás – a szöveg összefüggései alapján – nem a felperesre vonatkozik, akkor a kért jogvédelemre a felperes keresetösszeírói joggal akkor sem rendelkezik, ha a cikk megállapításait magára vonatkoztathatónak itéli.

[88] A felismerhetőség szempontjából valóban elegendő az is, ha a felperest akár egy szűk személyi kör azonosítani tudja a sérelmezett tartalom alapján. Az érintettséget megalapozhatja, ha a felperes személyét bárki azonosítani tudja a közlések alapján.

[89] A keresetösszeírói jog fennálltára vonatkozó döntéshozatal minden esetben egyedi elbírálást igényel; a sérelmezett közlemény egyedi tartalma, összefüggései alapján lehet állást foglalni abban a kérdésben, hogy a felperest az igényérvényesítési jogosultság megilleti-e. Ezért a felperes által az elsőfokú eljárásban hivatkozott és csatolt (az elsőfokú bíróság által az indoklás [48] bekezdésében figyelembe vett, de nem nevesített) határozatok alapján érdemi döntés nem hozható.

[90] A jelen perben vizsgált írás szerzője az érintettől azt közölte, hogy olimpiai ezüstérmes magyar sportoló, férfi, akinek néhány éve volt egy visszatérési kísérlete, ami komolyabb siker nélkül zárult. Az elsőfokú eljárásban az V. rendű alperes és a per korábbi alperesei az interneten végzett kutatások eredményét a bíróság elé tárva bizonyították, hogy ezen információk (olimpiai ezüstérmes magyar férfi sportoló) több tucat személyre vonatkoztathatók.

[91] A cikk az „információik szerint érintett Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei Főügyészséget” szövegrészt is tartalmazza. Ez a szövegelem azonban nem utal arra, hogy az

írás érintettje e vármegye területén élne, vagy onnan származna. Az átlagolvasó nem ismeri a büntetőeljárás törvény illetékességi szabályait; ennek alapján az sem feltételezhető, hogy az ügyészség „érintettségét” az elkövető lakóhelyéhez kapcsolja. Ezért az „érintett ügyészség” nevesítése az írás „érintettjének” azonosítására alkalmas adatnak nem minősíthető.

[92] A Honvédelmi Minisztérium megjelölése sem hozza összefüggésbe a felperes személyével a közléseket, mert nem az ő szolgálati helyeként, hanem „az olimpiai életjáradékok odaítélését és kifizetését, illetve ennek teljes rendszerét” kezelő szervként szerepel a cikkben.

[93] Az írás „Beszéltek a sportoló korábbi menedzserével” fordulata és a visszatérési kísérletre hivatkozás azonban már szűkíti az érintett személyek körét.

[94] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a felperes érintettségét személyes előadására, a tanúk vallomására és a kommentekre alapította. Maga a felperes úgy nyilatkozott, hogy munkahelyén, egy titkosszolgálati tiszt telefonhívásából értesült a sajtóban megjelentekről. A tiszt küldte meg neki az ugytudjuk.hu írását, amihez volt egy, a felperes személyét azonosító komment; „innen indult az örület” (Fővárosi Törvényszék 65.P.22.566/2023/48. számú jegyzőkönyv).

[95] egyéb érdekelt² tanú az ugytudjuk.hu cikket és a kapcsolódó kommenteket olvasva értesült a hírről, majd a Ripost újságírója kereste, hogy megkérdezze „mit szólok ahhoz a cikkhez, ami a fiamról megjelent”. Ez a híradás megjelenése után három nappal történt. A tanú arra a kérdésre, hogy az első cikk olvasásakor gondolt-e a felperesre, úgy nyilatkozott, hogy „furcsa volt a helyzet”, a fia említette, hogy a kommentekben a személyét találgatták; „igen, ideges lettem, mikor olvastam” (Fővárosi Törvényszék 65.P.22.566/2023/58. számú jegyzőkönyv).

[96] egyéb érdekelt¹ tanú elmondta, hogy 2023. augusztus végén hívta az ugytudjuk.hu újságírója, személy³, aki a felperes elérhetőségéről és arról érdeklődött, hogy tud-e valamit a kábítószer terjesztési ügyéről. Atlétikai közegben beszédtema volt a „felperes kábítószer ügye”, a tanú jellemzően 2023 szeptemberében kapott ezzel kapcsolatos kérdéseket (Fővárosi Törvényszék 65.P.22.566/2023/58. számú jegyzőkönyv).

[97] Bár az elsőfokú eljárásban az eljárás anyagává tett kommentek keletkezésének időpontja nem határozható meg pontosan, azok az ugytudjuk.hu 2023. augusztus 28-i, az infostart.hu 2023. augusztus 28-i és a hvg.hu 2023. augusztus 28-i cikkéhez kapcsolódtak. Ezek az írások az V. rendű alperes cikkével azonos tartalommal vették át az első közlő ugytudjuk.hu felületén közzétetteket. A megjegyzések tartalmából megállapíthatóan a kommentelők találgatásokba bocsátkoztak; több ezüstérmes férfi olimpikont, köztük a felperest is nevesítve, „tippeltek” az érintett személyére.

[98] Nem értett egyet az ítéltábla az elsőfokú bíróság arra vonatkozó jogértelmezésével, hogy az igény érvényesíthetőségéhez elegendő a „beazonosíthatóság lehetőségének” alátámasztása (elsőfokú ítélet indokolásának [50] bekezdése). A keresetelési jog fennálltát a felperesnek bizonyítania kell; a felismerés tényének megállapításához nem elegendő az információt befogadó személy sejtése, vélekedése.

[99] Az adott ügyben a bizonyítási eljárás adatai a felperes érintettségét alátámasztották. Bár az V. rendű alperes és az eljárás korábbi szakaszában alperesként részt vett sajtószervek sem nyilatkoztak arról, hogy a sérelmezett cikkeket kiről írták, az érintett személy a felperessel azonosítható volt. Az ugytudjuk.hu írása és az V. rendű alperes cikke is szerepelteti a „sportoló korábbi menedzserének” nyilatkozatára és annak tartalmára vonatkozó fordulatot. egyéb érdekelt¹ tanú vallomása pedig alátámasztotta, hogy az ugytudjuk.hu felületen megjelent tudósítás szerzője, „személy³” érdeklődött nála a felperes

kábítószer terjesztési ügyével kapcsolatban. Ez a nyilatkozat bizonyítja, hogy az elsőként megjelent cikk érintette a felperes volt.

[100] A felperes nem vitatott előadása szerint munkahelyén, a titkosszolgálati tiszt megkeresése alapján értesült a sajtómegjelenésről; szolgálati felettesei az ugytudjuk.hu írása alapján vonták felelősségre, majd utasították a jogi lépések megtételére. Tényként állapítható meg ezért, hogy voltak olyan olvasók, akik a cikk alapján a büntetőeljárás alanyaként azonosították a felperest.

[101] A jogvita elbírálása szempontjából jelentős tényállási elem, hogy a felperes a cikkek megjelenését követően két-három nappal, 2023. augusztus 31-én nyilatkozott a Nemzeti Sportnak, „mert úgy érzi, reagálnia kell azokra a hamis híresztelésekre, miszerint neki bármilyen büntetőügye lenne folyamatban, pláne kábítószerrel kapcsolatban”. A felperes közlése szerint „Az elmúlt napokban elkezdtek hívni a barátaim, láttam-e a hírt, hogy egy olimpiai ezüstérmes ellen eljárás folyik, és a leírás alapján akár én is lehetnék” (Nemzeti Sport 2023. augusztus 31.).

[102] A keresetben támadott sajtómegjelenések és a Nemzeti Sportnak adott interjú közzétételének közeli időpontja miatt nem határozható el, hogy a felperest az írás érintettjével azonosító megjegyzéseknek, megkereséseknek mi volt az alapja; az V. rendű alperes cikkének tartalma vagy saját nyilatkozata alapján vélték-e felismerni a személyét.

[103] Tény azonban, hogy a perben csatolt kommentek tartalma nem utal a Nemzeti Sportban megjelent egyértelműsítő nyilatkozatra; a bizonyítási eljárás fenti adatai szerint pedig voltak olyan személyek a munkahelyén és ismeretségi körben, akik ezen interjút megelőzően már a felperes személyét ismerték fel a cikkek tartalma alapján.

[104] Mivel az V. rendű alperes írása linkelt tartalomként szerepelteti az első közlő cikkét, valamint a két írás ugyanazon a napon, néhány óra eltéréssel jelent meg, nincs jelentősége annak, hogy a kommentelők mely felületen érkeztek az érintett személyéről.

[105] Mindezekre figyelemmel a felperes személyének egyértelmű azonosítása, még ha szűk körben is, de az V. rendű alperes cikkének tartalma alapján megtörtént.

[106] Ezt követően az ítéltábla – eleget téve alkotmányos kötelezettségének – a szólásszabadság korlátozására irányadó alkotmányos szempontok és az azokat kibontó alkotmánybírósági határozatok figyelembevételével, a releváns alkotmányossági szempontokra tekintettel vizsgálta az V. rendű alperes írását {az Alkotmánybíróság 3/2015. (II. 2.) AB határozata, Indokolás [20]}.

[107] Elsőként abban a kérdésben foglalt állást, hogy a cikk közügyet tárgyalt-e, mert ennek alapján dönthető el, hogy a közlés a szólásszabadság által nyújtott magasabb szintű védelmet élvez vagy sem.

[108] A közügyek megvitatása körében elhangzó véleménynyilvánítás és a rá vonatkozó védelem fókuszában elsődlegesen nem a szólással érintett személyek státusza áll, hanem az, hogy a megszólaló valamely társadalmi, politikai kérdésben fejtette ki nézeteit. A közéleti véleménynyilvánításra vonatkozó alkotmányos szempontok eszerint egyfelől tágabb körben lehetnek irányadók, mint a közhatalom gyakorlóit vagy a hivatásszerűen közszereplést vállalókat érintő vélemények köre, másfelől viszont nem állítható, hogy a közéleti szereplőket érintő bármely – köztük a közügyekkel semmilyen kapcsolatban nem álló – közlést e szempontok szerint kell megítélni {7/2014. (III.7.) AB határozat, Indokolás [47]}.

[109] A 14/2017. (VI. 30.) AB határozat indokolásának [27] bekezdésében foglaltak szerint a közéleti kérdések köre szélesebb a szűk értelemben vett politikai szólásnál, vagy a közhatalom birtokosainak tevékenységénél. Bár valamennyi közéleti párbeszéd igényt tarthat a közéleti vitákat és a közügyek vitatását megillető alapjogi védelemre, ez az alapjogi

védelem azonban más-más alkotmányjogi mércén keresztül érvényesül és így eltérő terjedelmű.

[110] Az Alkotmánybíróság ennek megfelelően korábbi döntésében olyan mércét alakított ki, amely szerint egy-egy vélemény-kifejezés közéleti jellegének megítéléséhez „a közlés megjelenésének módját, körülményeit és a vélemény tárgyát, kontextusát szükséges figyelembe venni. Így a közlést érintően vizsgálni kell a médium típusát, a közlés apropóját adó eseményt, illetve az arra érkező reakciókat és az adott közlésnek ebben a folyamatban játszott szerepét. További szempontként szükséges értékelni a kijelentés tartalmát, stílusát, illetve a közlés aktualitását, valamint célját” {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [39]}.

[111] A felperes olimpiai bajnok sportolóként a Ptk. 2:44. §-a szerinti közéleti szereplők körébe tartozik. A büntetőeljárásokról való tudósítás pedig közérdeklődésre számot tartó kérdés.

[112] A téma közérdekű jellege önmagában azonban nem mentesíti az V. rendű alperest a valótlan tények közlése miatti jogsérelmek orvoslása alól. A felperes bár közéleti szereplő, és a véleménynyilvánítás szabadsága a közügyekre vonatkozóan kiemelt védelem alatt áll a 7/2014. (III. 7.) AB határozat [17] bekezdésében foglaltak szerint, azonban a tények meghamisítása alkotmányosan nem védett. A közügyeket érintő véleménynyilvánítás szabadsága a valónak bizonyult tények tekintetében korlátlanul, míg a hamis tény állításával vagy híresztelésével szemben már csak akkor véd, ha a híresztelő nem tudott a hamisságról és a foglalkozása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el (13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [31] bekezdése). Ezért a közszereplő felperesnek – magasabb törési kötelezettsége ellenére – nem kell túrni a személyét érintő valótlan tények állítását, híresztelését.

[113] A perben nem merült fel olyan tényállási elem, amely az alapjogi vizsgálat során vélelmezhetővé tette volna a sérelmezett szövegrészek véleményként értelmezését {3107/2018. (IV. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}. A szerző a gyanúsítást konkrét bűncselekmény megnevezésével közölte és az előzetes letartóztatás megtörténte, annak egy hónapos fennállta olyan szövegelemek, amelyek a sérelmezett kijelentés tényállításkénti értékelését megalapozzák.

[114] A Fővárosi Ítéltábla figyelembe vette azt is, hogy az ítélezési gyakorlat által a személyiségi jog perekben is alkalmazott PK 14. számú állásfoglalás (a Kúria Pfv.20900/2017/10/II. számú határozata) értelmében nincs helye jogsértés megállapításának, ha a sajtószerző valamely büntetőeljárás jogerős befejezése előtt a valóságnak megfelelően tájékoztatta olvasóit a vádirat tartalmáról, a nyilvános tárgyalásról vagy a nem jogerős büntető bírósági ítéletről.

[115] Az adott ügyben azonban a büntetőeljárásról való tájékoztatás nem felelt meg a fenti követelményeknek. A Jász-Nagykun-Szolnok Vármegyei Főügyészségnek az elsőfokú bíróság megkeresésére adott válasza bizonyította, hogy az adott vármegye területén nem volt folyamatban az V. rendű alperes cikkében említett büntetőeljárás. A Pp. 265. § (1) bekezdése értelmében az V. rendű alperest terhelte annak bizonyítása, hogy a cikkben „információik szerint érintett” vármegyén kívüli egyéb vármegyében folyamatban volt az említett büntetőeljárás. Az V. rendű alperes ezt a körülményt nem bizonyította, bizonyítási indítványa sem volt.

[116] Megállapítható ezért, hogy az V. rendű alperes írásában megfogalmazott tény nem valós; a felperest kábítószer terjesztésével és birtoklásával nem gyanúsították és nem volt immár egy hónapja előzetes letartóztatásban a közlés megjelenésekor. Az V. rendű alperes a

valótlan tény az ugytudjuk.hu portálon közzétettek továbbadásával, híresztelésével közölte az olvasókkal.

[117] Nem értett egyet az ítéltábla a fellebbezőnek a jogsértés megállapítására és a valóság közlésére irányuló igény (a felperes 49. sorszámú beadványa) tartalmi ellentmondásaira vonatkozó érveivel. A felperes a közölni kért valós tények megjelölésével egyértelműsítette, hogy mi a cikk általa sérelmezett tartalma.

[118] A valótlan tartalmú közlés jogsértő jellegére helyesen következtetett az elsőfokú bíróság; az ítéltábla a jóhírnév sérelem megállapítására vonatkozó döntéssel részben egyetértett, annak szövegezését azonban a cikk megfogalmazásához igazítva, a keresetben kifogásolt tartalom alapján határozta meg, figyelemmel az elkövetés módjára. A való tények közlésére kötelezés a személyiségi jog megsértésének Ptk. 2:51. § (1) bekezdésében felsorolt, felróhatóságtól független jogkövetkezményei között nem szerepel, ezért azt mellőzni kellett.

[119] Helyesen alkalmazta a törvényszék a jóhírnévsértés szankciójaként az V. rendű alperes elégtételadásra kötelezését, és a Ptk. 2:52. § (1), (2), (3) bekezdésében foglalt rendelkezések alapján, az adott ügy egyedi körülményeinek okszerű mérlegelésével határozta meg a felperest ért nem vagyoni sérelem kompenzálására alkalmas sérelemdíj összegét is.

[120] A fellebbező jogorvoslati kérelmében a jogsértés jogkövetkezményeinek alkalmazását vitató érvet nem adott elő; a jogsértés hiányára való hivatkozása nem volt alapos. Mivel a felperes az ismételten előterjesztett sérelemdíj iránti kérelmében késedelmi kamatigényt nem érvényesített (49. sorszámú beadvány), ezért a jogorvoslati kérelem alapján az V. rendű alperes marasztalását az ítéltábla e körben mellőzte [Pp. 342. § (1) bekezdés].

[121] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 383. § (2) bekezdése értelmében részben megváltoztatta (jogsértés megállapításának eltérő szövegezése, való tények közlésére, késedelmi kamat megfizetésére kötelezés mellőzése), egyebekben azt helybenhagyta (jogsértés megállapítása, elégtételadásra és sérelemdíj megfizetésére kötelezés, elsőfokú perköltségben és kereseti illetékben marasztalás).

[122] A pervesztes V. rendű alperest kötelezte a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében a felperes ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségének megfizetésére. A munkadíj összegét a felszámítástól eltérően határozta meg, az eljárásban csatolt megbízási szerződés alapján.

[123] A felperes 50.000 forint + áfa óradíj alapján, 3 munkaóra kivánta ügyvédi munkadíj igényét érvényesíteni. Mivel az eljárásban csatolt megbízási szerződés 40.000 forint + áfa óradíjat határoz meg, az ítéltábla ezen összeggel számolt és 120.000 forint + áfa mértékben állapította meg a felperes másodfokú perköltségét, figyelemmel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontjára.

[124] A 600.000 forint fellebbezett érték után 48.000 forint fellebbezési illeték megfizetésére kötelezte az V. rendű alperest az állam javára, a Pp. 101. § (1) bekezdése, 102. § (1) bekezdése, az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja, 46. § (1) bekezdése, 62. § (1) bekezdés f) pontja értelmében.

[125] Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény 70. §-ával megállapított Itv. 78. §-ának (4) bekezdése alapján a fizetendő illeték a bírósági határozat jogerőre emelkedésétől – a jelen esetben az ítéltáblai határozat meghozatalának napjától – számított 60. napon esedékes. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételi számlájának száma 10032000-01070044-09060018.

[126] A másodfokú bíróság tájékoztatja az V. rendű alperest, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Amennyiben az illeték megfizetésére történő felhívásnak a megjelölt határidőben önként nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Budapest, 2025. július 1.

Dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Stecbauer Anita
előadó bíró helyett

Dr. Kovács Éva s.k.
bíró